

การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน

สุระพรรณ พนมฤทธิ์ คม.* สุกรใจ เจริญสุข ปร.ค**
นันทิกา อนันตชัยพิทธนา พยม**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา จำนวน 156 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาสำหรับอาจารย์ประจำวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสามทาง (Three-Way MANOVA) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง

2. นักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนจากภาคเหนือมีการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนจากภาคใต้

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในด้านยุทธวิธีทางปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีเกรดเฉลี่ยระดับดีมาก มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเกรดเฉลี่ยระดับดีและพอใช้

4. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันของตัวแปรการเรียนรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำสำคัญ : การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

** อาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

Self Regulation Learning among Nursing Students who were Different in Perception of Self-Efficacy

Surapan Panomrit MS.* Sukjai Chareonsuk Ph.D**

Nantika Ananchaipatana MSN**

ABSTRACT

This study aimed to explore the self regulation learning among nursing students who were different in perception of their self-efficacy, funding agencies, and academic achievement. The sample consisted of 156 nursing students at Boromarajonani Collage of Nursing, Phayoa who were selected using simple random sampling method. Instruments used were self-regulation learning questionnaire, self-efficacy questionnaire, and nursing instructors' evaluation form on nursing students' self-regulation learning. Data were analyzed using three-way Multivariate Analysis of Variance (3-way MANOVA).

The results were as follow:

1. Nursing students who were different in perception of self-efficacy reported a statistically significant difference on self-regulation learning, considering each aspect and overall ($p < .01$). The students who had a high level of self-efficacy reported a higher self-regulation learning score than those who had a moderate level of self-efficacy.
2. Nursing students who were different in funding agencies reported a statistically significant difference on self-regulation learning, considering each aspect and overall ($p < .01$). The students who had been funded from the northern region reported a higher self-regulation learning score than those who had been funded from the southern region.
3. Nursing students who were different in academic achievement reported a statistically significant difference on self-regulation learning in an aspect of cognitive strategy use ($p < .01$). The students who had very good academic achievement reported a higher self-regulation learning score than those who had good and fair academic achievement.
4. There was no interaction effect among self-efficacy, funding agencies and academic achievement attributed to students' self-regulation learning.

Key Words : self regulation learning, self efficacy, academic achievement

* Director of Boromarajonani College of Nursing Payoa

** Nursing Instructors of Nursing Colleges within Praboromarajchanok Institute

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกของสังคมแห่งการเรียนรู้ หรือสังคมข่าวสารเทคโนโลยี บุคคลจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพจะต้องเป็น “บุคคลแห่งการเรียนรู้” (Learning person) ซึ่งได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ มีเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับการเรียนที่ดี การเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุข สามารถเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกัน และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง การพัฒนาบุคคลให้รู้วิธีการเรียนรู้ในสังคมปัจจุบันเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์อย่างต่อเนื่องยาวนานตลอดชีวิต จึงเป็นหน้าที่ที่ผู้สอนจะต้องสร้างศรัทธา และปัญญาให้กับผู้เรียนได้ สังคมประสบการณ์ การเรียนให้พัฒนาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ ได้ตลอดชีวิต¹ กระบวนทัศน์ใหม่ของการจัดการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” ผู้เรียนจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ นักการศึกษา วินนี่² พบว่าผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (Self-regulation learning) เป็นผู้ที่มีความสำเร็จในการเรียนสูง โดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้เรียนมีการกำกับตนเอง จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมพฤติกรรมในการเรียน สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ว่าจะใช้ยุทธวิธีใดในการเรียน มีการจูงใจตนเอง และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมาย

การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม (Social Cognitive Theory) ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองอย่างกว้างขวาง นักการศึกษาต่างให้การยอมรับว่า การกำกับตนเองมีผลต่อผู้เรียนมากที่สุด เพราะการกำกับตนเองเป็นรูปแบบของความพยายาม ที่จะทำงานในหน้าที่โดยใช้ทักษะที่มีอย่างเหมาะสม³ และการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเป็นทักษะที่มีความสำคัญทั้งทางการเรียน ในโรงเรียน รวมไปถึงการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว⁴ ผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองมีลักษณะกระตือรือร้น สามารถจัดการสิ่งต่างๆ โดยใช้ยุทธวิธีทางปัญญาและการรู้จัก เพื่อการปฏิบัติให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ⁵⁻⁶

การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลสูงใจให้เกิดการเรียนรู้โดย การกำกับตนเองมากที่สุด⁷ สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริพร โอภาสวัชชัย⁸ เกี่ยวกับการคัดสรรตัวแปรของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียน พบว่ากลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่การรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง ดังนั้นการจัดการให้ผู้เรียนเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะเรียน หรือกระทำพฤติกรรมตามที่กำหนดได้ เป็นสิ่งที่สำคัญต่อผู้เรียนมาก⁹ นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ศึกษาอิทธิพลและความสัมพันธ์ของการกำกับตนเอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเป็นจำนวนมาก¹⁰⁻¹¹ งานวิจัยเหล่านี้ให้ผลสอดคล้องกันว่าการกำกับตนเอง สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจในการเรียนของตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองทางการศึกษาพยาบาล ซึ่งเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางนั้นมีน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษานักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน จะมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองแตกต่างกันหรือไม่ ประกอบกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยามีนักศึกษาที่รับทุนสนับสนุนการศึกษาจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ เขาศึกษาพร้อมกับนักศึกษาที่รับทุนสนับสนุน การศึกษาจาก จังหวัดทางภาคเหนือซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนต่างกัน จะมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ในปีการศึกษา 2552 โดยจำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลจำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล

โดยรวมและรายด้านที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับ แหล่งทุน การส่งผลร่วมกันระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการส่งผลร่วมกันระหว่างแหล่งทุนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของ นักศึกษาพยาบาล โดยรวมและรายด้านที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันของการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานงานวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้าน และโดยภาพรวมแตกต่างกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของ นักศึกษาพยาบาลในแต่ละด้าน และโดยภาพรวมที่เกิดจากการมีผลร่วมกันระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับ แหล่งทุน การส่งผลร่วมกันระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการส่งผลร่วมกันระหว่างแหล่งทุนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. มีปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้การกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมของนักศึกษาพยาบาลที่เกิดจากการมีผลร่วมกันระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลการเรียนเป็นข้อมูลให้อาจารย์ผู้สอนนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการกำกับตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยังสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับวิทยาลัยในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาพยาบาลให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

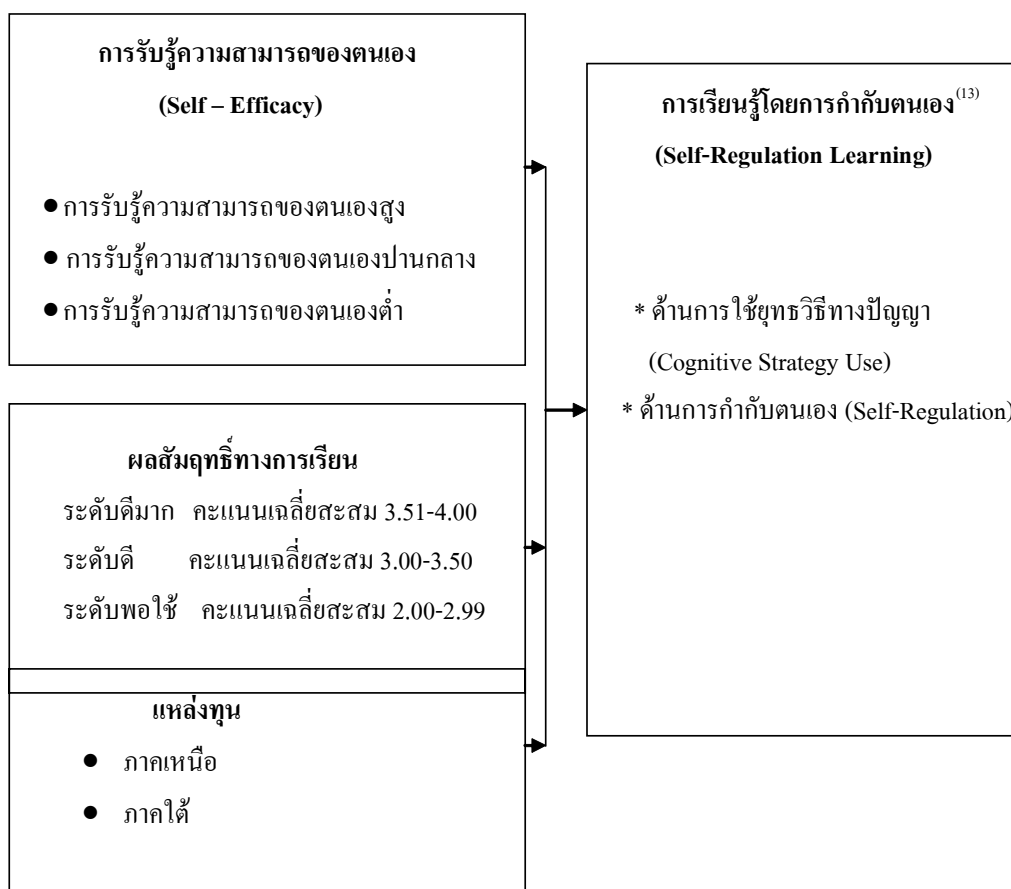
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ ทางด้านการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาพยาบาล จึงกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ทำการศึกษาในนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 156 คน โดยมีตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ มี 3 ตัว ได้แก่ การรับรู้ความสามารถตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองซึ่งแบ่งเป็นด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา และด้านการกำกับตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) ที่มุ่งศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล ทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลหลัก (Main effects) และผลปฏิสัมพันธ์ (Interaction effects)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา จำนวน 494 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีการจับสลาก ได้นักศึกษาพยาบาลจำนวน 156 คน เป็นนักศึกษาพยาบาล โควตาทุนจังหวัดในภาคเหนือ จำนวน 80 คน นักศึกษาพยาบาลโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 76 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ชุด ประกอบด้วย

1. แบบวัดการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ประเมินจากเกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของ ฟินทริชและเดอร์กูท¹² โดยกำหนดโครงสร้างเนื้อหาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองที่มีองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา และ ด้านการกำกับตนเอง สร้างเป็นข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่ ไม่มีการปฏิบัติ (0 คะแนน) จนถึงปฏิบัติมากที่สุด (4 คะแนน) โดยแบ่งเป็น ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา จำนวน 12 ข้อ และด้านการกำกับตนเอง 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .31 ถึง .74 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .90 คะแนนเต็ม 120 คะแนน มีการแปลความหมายของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับสูงมาก (96.01 – 120 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับสูง (72.01 – 96.00 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับปานกลาง (48.01 – 72.00 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับต่ำ (24.01 – 48.00 คะแนน) และการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับต่ำมาก (0.00 – 24.00 คะแนน)

2. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียน¹³ จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ระบุระดับ ความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรม ตั้งแต่ต่ำที่สุด (1 คะแนน) จนถึงมากที่สุด (5 คะแนน) มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ .49 ถึง .79 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .91 คะแนนเต็ม 150 มีการแปลความหมาย ของคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ การรับรู้ ความสามารถของตนเองสูง

(110.01 – 150 คะแนน) การรับรู้ความสามารถของตนเอง ปานกลาง (70.01 – 110.00 คะแนน) และการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ (30.00 – 70.00 คะแนน)

3. แบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล สำหรับอาจารย์ประจำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของ ฟินทริชและเดอร์กรูท¹² มีโครงสร้างเช่นเดียวกับ แบบสอบถามการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษา โดยให้อาจารย์ประจำ เป็นผู้ประเมินพฤติกรรมของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ไม่มีการปฏิบัติ (0 คะแนน) จนถึงปฏิบัติมากที่สุด (4 คะแนน) จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา จำนวน 4 ข้อ และ ด้านการกำกับตนเอง 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .21 ถึง .64 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .72 คะแนนเต็ม 40 คะแนน มีการแปลความหมายของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับสูงมาก (32.01 – 40.00 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับสูง (24.01 – 32.00 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับปานกลาง (16.01 – 24.00 คะแนน) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับต่ำ (8.01 – 16.00 คะแนน) และการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในระดับต่ำมาก (0.00 – 8.00 คะแนน)

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลและผู้ร่วมวิจัย

ผู้วิจัยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ของสถาบัน บรมราชชนกและคณะกรรมการวิจัยของวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี พระยา ผู้วิจัยยึดตาม หลักการพื้นฐาน ของจริยธรรมการวิจัย 3 ประการ คือ หลักการเคารพในบุคคล (Respect for privacy) หลักการให้คุณประโยชน์ (Beneficence) และหลัก ความยุติธรรม (Justice)^{13,14} ซึ่งหลักการดังกล่าว

ผู้วิจัยคำนึงถึงและถือปฏิบัติตลอดระยะเวลาการวิจัย โดยไม่มีการระบุตัวบุคคลผู้ให้ข้อมูลและเก็บ ข้อมูล ไว้ในคู่มือเอกสารที่สามารถถอดกฤตเจได้ ตลอดจนการมีรหัสส่วนตัวในการเก็บข้อมูลไว้ ที่คอมพิวเตอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบ นักศึกษา อธิบายวัตถุประสงค์การทำวิจัย และชี้แจงว่า การเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปตามความสมัครใจ และไม่มีผลใดๆ ต่อนักศึกษา ข้อมูลจะไม่มีการนำเสนอเป็นรายบุคคล หลังจากนั้น นำแบบสอบถามการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ให้นักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการตอบ โดยกำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ภายในเวลา 60 นาที ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลด้วยตนเอง การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล สำหรับอาจารย์ประจำ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจาก อาจารย์ประจำชั้นในการประเมินนักศึกษาพยาบาล โดยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลให้เข้าใจ ขอให้อาจารย์ประจำชั้นประเมิน นักศึกษาพยาบาลตามสภาพจริง โดยการสังเกต นักศึกษาพยาบาลแบบไม่เฝ้าดูตัว และให้เก็บข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลแต่ละคนไว้เป็นความลับ เนื่องจากจะมีการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น กำหนดระยะเวลาในการประเมินนักศึกษาพยาบาลเป็นเวลา 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นนำแบบสอบและแบบประเมิน ที่ได้จากการดำเนินการรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วทำการตรวจให้คะแนน จากนั้นจัดกลุ่ม นักศึกษาพยาบาลตามแหล่งทุน และระดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อประมาณ ค่าประชากรและทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเพื่อประมาณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และใช้สถิติวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาโดยภาพรวม และรายด้านจำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นมาตรฐานค่า และวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสามทางที่เกิดจากการส่งผลร่วมกัน ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 60.89 รองลงมา เป็นการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 32.70 และการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำร้อยละ 6.41 ซึ่งจำนวนนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำที่มีน้อยมากนี้ ไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง และยังส่งผลกระทบต่อความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของตัวแปรตามการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ซึ่งจะทำให้ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญของการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

พยาบาล ที่จำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง 2 กลุ่มได้แก่กลุ่มปานกลางและกลุ่มสูง การศึกษาการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองโดยรวม ($\bar{X} = 86.67$, $SD = 11.51$) และรายด้าน ($\bar{X} = 32.39$, $SD = 3.96$ $\bar{X} = 54.02$, $SD = 7.02$) อยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง มีการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองโดยรวม ($\bar{X} = 65.60$, $SD = 14.08$) และรายด้าน ($\bar{X} = 24.53$, $SD = 5.08$, $\bar{X} = 39.42$, $SD = 7.82$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามแหล่งทุน พบว่านักศึกษาพยาบาล ที่มีแหล่งทุนภาคเหนือ มีการเรียนรู้ โดยการกำกับ ตนเองโดยรวม ($\bar{X} = 78.51$, $SD = 16.96$) และ รายด้าน ($\bar{X} = 31.31$, $SD = 31.31$ $\bar{X} = 48.38$, $SD = 10.92$) อยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุน ภาคใต้ มีการเรียนรู้โดยการกำกับ ตนเอง โดยรวม ($\bar{X} = 70.04$, $SD = 17.17$) และ รายด้าน ($\bar{X} = 27.23$, $SD = 6.79$ $\bar{X} = 42.83$, $SD = 11.22$) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีมาก มีการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองโดยรวม ($\bar{X} = 76.73$, $SD = 17.93$) และรายด้านทุกด้าน ($\bar{X} = 29.89$, $SD = 7.11$ $\bar{X} = 46.84$, $SD = 11.73$) อยู่ใน ระดับสูง ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในระดับดี และระดับพอใช้ มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองโดยรวม ($\bar{X} = 73.48$, $SD = 17.93$ $\bar{X} = 73.02$, $SD = 16.68$) อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการกำกับตนเองอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 45.14$, $SD = 11.54$ $\bar{X} = 44.98$, $SD = 10.91$) แต่ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 28.34$, $SD = 7.15$ $\bar{X} = 28.04$, $SD = 6.83$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง จำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียนรู้ โดยการ กำกับ ตนเอง	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง				แหล่งทุน				ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ปานกลาง		สูง		ภาคใต้		ภาคเหนือ		ดีมาก		ดี		พอใช้	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านการ ใช้ยุทธวิธี ทาง ปัญญา	24.53	5.08	32.39	3.96	27.23	6.79	31.31	7.06	29.89	7.11	28.34	7.15	28.04	6.83
ด้านการ กำกับ ตนเอง	39.42	7.82	54.02	7.02	42.83	11.22	48.38	10.92	46.84	11.73	45.14	11.54	44.98	10.91
รวม	65.60	14.80	86.67	11.51	70.04	17.17	78.51	16.96	76.73	17.93	73.48	17.93	73.02	16.68

การศึกษาปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ การกำกับตนเองในแต่ละด้าน และโดยภาพรวม ของนักศึกษาพยาบาลที่เกิดจากการมีผลรวมกัน ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัย ทำการทดสอบตามข้อตกลงเบื้องต้นของการ วิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ ได้แก่ค่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และค่าการทดสอบ ความเป็นเอกพันธ์ของความ แปรปรวนของ ตัวแปรการเรียนรู้โดยการกำกับ ตนเองทั้ง 2 ด้าน ในการหาค่าสหสัมพันธ์ภายใน ของกลุ่มตัวแปรตาม ทำโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และตรวจสอบ ข้อตกลงเบื้องต้นว่า ด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรตามของการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) โดยวิธีการของ Bartlett's test of Sphericity พบว่า ข้อมูลมีลักษณะเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณว่าด้วย ความ สัมพันธ์ของตัวแปรตาม ที่องค์ประกอบย่อย ของตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน และในการ ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ข้อมูลของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองใน แต่ละด้าน ทำโดยใช้สถิติ Levene's Test และ ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความ แปรปรวน – แปรปรวนร่วมของการเรียนรู้โดย การกำกับตนเองโดยรวมทั้ง 2 ด้าน โดยใช้สถิติ Box's M Test พบว่าเมทริกซ์ความแปรปรวน– แปรปรวนร่วม (Variance - Covariance Matrix) มีค่าเท่ากันในทุกกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลง

เบื้องต้น ของการทดสอบสำหรับการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองต่างกัน เช่นเดียวกับนักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนต่างกัน และมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองต่างกัน แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่เกิดจากการส่งผลรวมกันของตัวแปร การรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสามทาง (Three-way MANOVAX) เปรียบเทียบการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล ตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง		Wilks' Λ	F	Sig
		ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา	ด้านการกำกับตนเอง			
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (A)	1	8519.902 15016.560	26467.108	.664	170.086**	.000
แหล่งทุน (B)	1	239.640 505.297	1065.455	.981	6.458**	.002
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (C)	2	463.300 444.866	454.800	.982	3.145*	.014
ปฏิสัมพันธ์ของ AxB	1	1.306 -4.744	17.233	.999	.358	.699
ปฏิสัมพันธ์ของ AxC	2	96.119 149.957	235.140	.995	.832	.505
ปฏิสัมพันธ์ของ BxC	2	40.399 49.691	62.423	.998	.304	.875
ปฏิสัมพันธ์ของ AxBxC	2	215.699 335.454	539.869	.989	1.949	.100

การประเมินความสามารถในการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล ที่ประเมินตนเองกับอาจารย์ประจำเป็นผู้ประเมิน พบว่า ผลที่เกิดจากการประเมินความสามารถในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลมีส่วนที่เหมือนกัน คือ นักศึกษาพยาบาล ที่มี การรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน และมาจากแหล่งทุนต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ ความสามารถของตนเองสูงจะมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมสูงกว่า นักศึกษาพยาบาล ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มาจาก แหล่งทุน ภาคเหนือจะมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมสูงกว่า นักศึกษาพยาบาลที่มาจากแหล่งทุนภาคใต้ แต่มี ส่วนที่ผลการประเมินต่างกัน คือ ผลที่เกิดจากการประเมินตนเองของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ระดับผลการเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ด้านการใช้ยุทธวิธีทางปัญญา ส่วนผลการประเมินโดยอาจารย์ประจำนั้นไม่พบ ความแตกต่างของระดับผลการเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองทั้งโดยรวมและรายด้าน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้ จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลางมากที่สุด รองลงมาเป็นการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง และการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำตามลำดับ และพบว่านักศึกษาพยาบาล ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้าน และโดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับสูง ซึ่งสูงกว่านักศึกษาพยาบาล ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลางและสอดคล้องกับผลการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล โดยอาจารย์ประจำ เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเทียบเคียงงานวิจัยของ เดือนเพ็ญ ทองนวม¹⁵ พบว่านักเรียน ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง รายงานตนว่าใช้ยุทธวิธีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ จะเห็นได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรที่สำคัญ ในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคล เพราะบุคคลเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ถ้าเขาเชื่อว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น¹⁶ การเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียน ถึงแม้ว่าการเรียนนั้นจะมีความยากหรืออุปสรรคต่างๆ แต่เมื่อมั่นใจว่าตนจะสามารถเรียนได้ ก็จะพยายามเรียนให้ได้ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ นักศึกษาพยาบาล และเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลในการเรียนรู้ที่สำคัญ เมื่อนักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง นักศึกษาพยาบาลจะใช้ความสามารถของตนเอง และพยายามทำให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการวางแผนการจัดการควบคุม และใช้วิธีการต่าง ๆ ปรับปรุงพฤติกรรมกรเรียนของตน

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาพยาบาล ที่มีแหล่งทุนจากภาคเหนือ มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนจากภาคใต้ และสอดคล้องกับผลการประเมินความสามารถในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล โดยอาจารย์ประจำอาจเป็น เนื่องจากระบบรับเข้าเรียนของวิทยาลัย ซึ่ง นักศึกษาแหล่งทุน ภาคเหนือรับเข้าตามระบบการรับนักศึกษาปกติ จบการศึกษาแล้วไม่มีการ

รับประกันว่าจะได้รับบรรจุเป็นข้าราชการ แต่นักศึกษาจากแหล่งทุนภาคใต้ เป็นนักศึกษาในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อจบการศึกษาจะได้รับบรรจุเป็นข้าราชการ ทำให้มีแรงจูงใจในการกำกับตนเองในการเรียนต่างกันอย่างสอดคล้องกับเบนดรา¹⁶ และแอบลาร์ด และ ลิปส์ชูลส์¹⁷ กล่าวว่าการกำกับตนเอง จะมีแรงจูงใจ เขามาเกี่ยวข้องกับควยและซูชิฟ อ่อนโลกสูง¹⁸ ที่กล่าวว่าหากผู้เรียนขาดแรงจูงใจเสียแล้ว การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการเรียนรู้โดยกำกับตนเองต่างกัน โดยภาพรวมนักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนระดับดีมาก มีการเรียนรู้โดยกำกับตนเองอยู่ในระดับสูง แต่นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนระดับดีและระดับพอใช้ มีการเรียนรู้โดยกำกับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของแอบลาร์ด และลิปส์ชูลส์¹⁷ ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการใช้ยุทธวิธีการกำกับตนเองสูง

จากผลการศึกษาที่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุน และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเรียนโดยกำกับตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล แสดงว่าระดับการเรียนรู้โดยกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละกลุ่มที่ศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ผลการทดสอบจึงพบว่า ไม่เกิดผลปฏิสัมพันธ์กัน การที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากสภาพที่เป็นจริงของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้หลากหลายเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีความแตกต่างกัน เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลควรมีนโยบายผลักดันให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมสมรรถนะที่จำเป็นของวิชาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ การกำกับติดตามและให้การช่วยเหลือรวมทั้งประเมินผลอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้โดยกำกับตนเองสูง อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดการเรียน การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง รับรู้ความสามารถของตนเองได้มากขึ้น ควรจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียนอย่างเต็มที่ และจัดบรรยากาศการเรียน ให้เป็นไปในทางบวกให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเอง และส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลเชื่อว่าตนสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้ เพื่อช่วยพัฒนาระดับการเรียนรู้โดยกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลที่มีอยู่แล้วให้สูงขึ้น

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลจากแหล่งทุนภาคเหนือมีการเรียนรู้โดยกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลแหล่งทุนภาคใต้ คณะอาจารย์พ่อแม่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพยาบาลเหล่านั้น จำเป็นจะรับรู้ถึง เพื่อร่วมกันให้กำลังใจ หรือหาแนวทางการจัดการ การเรียนรู้ และค้นหาเหตุผลใจตลอดจนสาเหตุต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

เพื่อให้เข้าใจและวางแผนทางสนองความต้องการของนักศึกษาพยาบาลให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้บริหารและอาจารย์โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการเอื้อต่อการให้แรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะการฝึกภาคปฏิบัติ วิชาการพยาบาล ตลอดจนการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเสริมและ กิจกรรมเสริมเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาโดยเฉพาะจาก แหล่งทุนภาคใต้ ให้มีการกำกับตนเองในการเรียน การอ่าน ทบทวนความรู้เพื่อการเตรียมพร้อม ในการสอบขึ้นทะเบียนรับใบประกอบวิชาชีพต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง และศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. วิชัย วงศ์ใหญ่. วิสัยทัศน์ การศึกษา. นนทบุรี: เอสอาร์ ปรีนตริง ลิมิเต็ด พาสเนอรัฟ, 2543.
2. Winne, P. H. Experimenting to Bootstrap Self-Regulated Learning. *Journal of Educational Psychology*. 1997;89 (3): 397-410.
3. Butler, D. L. & Winne, P. H. Feedback and Self-Regulated Learning: A Theoretical Synthesis. *Review of Educational Research*. 1995; 65 (3): 245-281.
4. Boekaerts M. Self-regulated learning: A new concept embraced by researchers, policy makers, educators, teachers, and students. *Learning and Instruction*. 1997;7(2):161-186.
5. Purdie, N. & Hattie, J. Student Conceptions of Learning and Their Use of Self-Regulated Learning Strategies: A Cross-Cultural Comparison. *Journal of Educational Psychology*. 1996; 88 (1): 87-100.
6. Wolters, C. A. Self-Regulated Learning and College Students' Regulation of Motivation. *Journal of Educational Psychology*. 1998; 90 (2): 224-235.
7. Zimmerman BJ. A social cognitive view of self-regulated academic learning. *Journal of Educational Psychology*. 1989;81(3):329-339.
8. ศิริพร โอภาสวัชชัย. ผลการจัดการเรียนการสอนที่อิงตัวแปรคัดของการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ดุษฎีบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.
9. Schunk, D. H. Self-Regulation of Self-Efficacy and Attributions in Academic Setting. In *Self-Regulation of Learning and Performance: Issue and Educational Applications*. 1994.
10. Fuchs, L. S., et al. Enhancing Third-Grade Students' Mathematical Problem Solving With Self-Regulated Learning Strategies. *Journal of Educational Psychology*. 2003; 95 (2): 306-315.
11. Zimmerman, B. J. & Kitsantas, A. Developmental phase in self-regulation: Shifting from process goals to outcome goals. *Journal of Educational Psychology*. 1997; 89 (1): 29-36.

12. Pintrich, P. & De Groot, V. Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology*. 1990;82(1):33-40.
13. Burns NG, S. K. *The practice of nursing research: Conduct, critique, and utilization*. St. Louis, MO: Elsevier/ Saunders; 2005.
14. Shamoo AE. *Ethics of the use of human subjects in research: Practical guide*. London; New York: Garland Science; 2002.
15. เดือนเพ็ญ ทองน่วม. การรับรู้ความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการศึกษา และการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง. วารสาร สอ. ประเทศไทย. 2546;6 (1): 92-106.
16. Bandura A. *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs: NJ Prentice-Hall; 1986.
17. Ablard KEL, R. E. Self-regulated learning in high-achieving students: Relations to advanced reasoning, achievement goals, and gender. *Journal of Educational Psychology*. 1998;90(1).
18. ชูชีพ อ่อนโคกสูง. หากนักเรียนขาดแรงจูงใจเสียแล้ว การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ. *วารสารศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ*. 2546;2:64-72.